

Зеленько В. Р., студент II курсу магістратури, напряму підготовки 211 – «ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Трач В. В., кандидат вет. наук
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

МОРФОЛОГІЧНІ ТА БІОХІМІЧНІ ПОКАЗНИКИ КРОВІ СОБАК, ХВОРИХ НА АКАРОЗИ

Незважаючи на різноманітність способів діагностики та засобів лікування акарозів м'ясоїдних, проблема боротьби з цими захворюваннями залишається актуальною. Частіше за все серед ектопаразитарних захворювань дрібних свійських тварин зустрічаються акарози, зумовлені акариформними кліщами. Особливо поширеними на цей час є такі акарози, як нотоєдроз, саркоптоз, отодектоз, демодекоз дрібних свійських тварин. При цьому дані захворювання недостатньо вивчені.

Метою роботи було дослідити морфологічні та біохімічні показники крові собак, хворих на акарози.

3 метою визначення біохімічних змін крові при акарозі собак було досліджено 5 собак хворих на демодекоз та 6 собак хворих на отодектоз. Клінічне обстеження хворих тварин здійснювали за загальноприйнятими методами. При обстеженні обов'язково враховували локалізацію і площу ураження, характер змін шкіряного покриву, наявність свербіння уражених ділянок шкіри, а також дані щодо часу виникнення і характеру перебігу хвороби.

Для біохімічних досліджень відбирали кров з яремної вени, в крові визначали: кількість еритроцитів, лейкоцитів, лейкограму, вміст гемоглобіну, загального білка, альбумінів, активність аспартат-, аланін амінотрансферази. Як антикоагулянт використовували гепарин. Для одержання плазми кров центрифугували при 3000 об/хв на протязі 10 хв.

Проведеними дослідженнями було встановлено, що рівень гемоглобіну та кількість еритроцитів у крові хворих собак знаходились у межах фізіологічної норми, однак якщо порівнювати із здоровими тваринами, то кількість еритроцитів у собак хворих на демодекоз була на 6,2% нижче ніж у здорових собак, відповідно також знижувався вміст гемоглобіну у крові та середній вміст гемоглобіну в еритроциті.

У собак хворих на отодектоз проходило також зниження кількості еритроцитів у крові на 7,2%, що значно нижче ніж у здорових тварин, однак знаходиться на нижній межі фізіологічної норми. При чому вміст гемоглобіну у крові нижче на 5,9% ніж у здорових тварин. Середній вміст гемоглобіну в еритроциті також на 4% нижче ніж у здорових тварин, що вказує на зниження якісного показника еритропоезу.

Проведені дослідження показали, що величина гематокриту при акарозах собак вірогідно не змінюється, хоча і проходить деяке зниження кількості еритроцитів у крові.

В результаті проведених досліджень встановлено, що при акарозі собак виникає лейкоцитоз, зокрема при демодекозі кількість лейкоцитів зростає

на 69,1%, а при отодектозі на 49,2%, що характерно для запальних процесів в організмі.

Аналіз лейкограми собак хворих на акароз показав зрушення лейкограми вліво, що, можливо, пов'язано із запальною реакцією шкіри. У собак, хворих на акароз з різною формою перебігу, спостерігали еозинофілію – у тварин з ускладненою формою отодектозу кількість еозинофілів складала 9 %, що перевищувало фізіологічну норму. Одночасно характерною була зворотна залежність у зниженні кількості лімфоцитів з 23 до 15,5 % у порівнянні з фізіологічною нормою.

Згідно проведених досліджень було встановлено, що при акарозах собак проходить порушення синтезу білка в печінці, про що свідчить зниження вмісту альбумінів у крові на 9,6% при демодекозі та 8,9% при отодектозі. Однак відмітимо паралельне зростання концентрації загального білка у крові хворих тварин відповідно на 5,8% та 3,5%, що опосередковано вказує на збільшення вмісту глобулінів у крові в наслідок запальних процесів у організмі (зокрема γ -глобулінів).

Однак слід відмітити, що дані показники обміну білка у собак вірогідно не виходили за показники норми, хоча і наближувались до критичної межі.

Зростання активності внутрішньоклітинних ферментів свідчить про деструктивні процеси у печінці, що очевидно викликано токсичною дією збудника на організм. Зокрема, відмітимо зростання активності АлАТ та АсАТ при демодекозі відповідно на 32,9 та 23,1%.

Отже, при акарозах собак проходить порушення обмінних процесів в організмі, зокрема обміну білка, що очевидно пов'язано із дією токсинів кліщів на печінку.

УДК 619:616.99:636

Козак О. О., учень 11 класу

Науковий керівник – Гаврилюк Т. М., вчитель біології

Славутський обласний ліцей II-III ступенів Хмельницької обласної ради, м.Славута, Україна

ПОШИРЕННЯ ТА ДІАГНОСТИКА ЕХІНОКОКОЗУ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН НА ТЕРИТОРІЇ МІСТА ІЗЯСЛАВА

М'ясо та м'ясопродукти залишаються одним із основних джерел поживних речовин у раціоні людей в усьому світі. М'ясо високої якості можна отримати лише від здорових, вгодованих тварин, забитих з дотриманням ветеринарно-санітарних вимог. За даними ВООЗ більш 4 млрд. чоловік на Землі страждають від паразитів. Така масова зараженість пояснюється недооціненістю проблеми, недостатньою обізнаністю населення, неефективною діагностикою та лікуванням хворих. Внаслідок глистної інвазії організм втрачає здатність до повноцінного функціонування, знижується опірність імунної системи інфекційним захворюванням. Одним з найбільш небезпечних для людини гельмінтозів є ехінококоз. На сьогоднішній день проблема ехінококозу в Україні залишається актуальною, не дивлячись на значні зусилля лікарів ветеринарної та гуманної медицини. Це